

מסורת הש"ס

(א) ג'יג ויחיה ויהי...
מספחה דערלה ע"ש...
(ב) ע"י הכה"ק ובספר...
(ג) ע"י הכה"ק ובספר...
(ד) ע"י הכה"ק ובספר...
(ה) ע"י הכה"ק ובספר...
(ו) ע"י הכה"ק ובספר...
(ז) ע"י הכה"ק ובספר...
(ח) ע"י הכה"ק ובספר...
(ט) ע"י הכה"ק ובספר...
(י) ע"י הכה"ק ובספר...

הבית והעליה פרק עשירי בבא מציעא

ק"ט.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...
ב ג מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...
ג ד מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...
ד ה מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...
ה ו מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...
ו ז מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...
ז ח מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...
ח ט מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...
ט י מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...
י י"א מ"י מ"י...
מ"י מ"י מ"י...

ותניא נמי גבי פקח ובסבר כה"ג...
תניא גרמין דלוינה משנה...
בשום מקום ולא הו"י כה"ג...
מנ הגזע של בעל הקרקע לא יקשה...
הקרקע וגם יונק מן הקרקע ועוד...

אילן היואל מן הגזע וכו'.
בלוקח אילן אחד בתוך של חצירו...
בבבא בתרא (דף פ"ה) דדברי הכל...
הגזע (או) מן הששיץ ליה דינא...
נמי ר"מ סבר שדי נופי נתר עיקרו...

ותנן נמי גבי ערלה כי האי גוונא...
היוצא מן הגזע ומן השרשין חייב...
דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר...
פפור ומן השרשין חייב וצריכי דאי...
אשמועינן קמייחא כהא קאמר רבי יהודה...
מושום דממונא אבל גבי ערלה דאיסורא...
אימא מודי ליה לר' מאיר ואי איתמר...
קאמר ר' מאיר אבל בההיא אימא...
מודי ליה לר' יהודה צריכי: [אמר] ר"ש...
(אומר) כל שהעליון יכול לפשוט...
אמרי דבי רבי ינאי ובלבד שלא יאנס...
יבעי רב ענן ואיתמא רבי ירמיה...
לנופו ואין מגיע לעיקרו (א) מגיע...
מגיע לנופו מאי יתיקו: אמר אפרים...
תלמידו של ריש לקיש משום ריש לקיש...
הלכה כר"ש אמרוה קמיה דשבור מלכא...
אמר להו "אפריון נמטייה לרבי שמעון:

הגזע מן הגזע וכו'.
בלוקח אילן אחד בתוך של חצירו...
בבבא בתרא (דף פ"ה) דדברי הכל...
הגזע (או) מן הששיץ ליה דינא...
נמי ר"מ סבר שדי נופי נתר עיקרו...
שרשין גזע כל שרואה פני חמה...
שרשין שאין רואין פני חמה ואע"ג...
דשכח נופי העליון לבעל האילן...
התם הגדילו לא יפשה התם הוא...
דלעתא דהכי נחת שכל זמן שהיא...
לאוי לעשות פרי היא בקרקע וישא...
ענף ופירי אבל אילן אחר העולה מן...
הגזע אילנה אחרונה הוא: חייב בערלה...
גרמי. לר"מ דאילן הוא לענמו דגזע...
הסמוך לקרקע [א] בתוך שלשה קרקע...
הוא ואע"ג דלא מארעא ממש יניק...
שדי נופי נתר עיקרו: מגיע לעיקרו...
ואינו מגיע לנופו. כגון שנוטה נופו...
למטה: קמיה דשבור מלכא. לי נראה...
שבור (א) מלכא ממש ומלך פרס היה...
ובני נדינים ואמרוה להא דר"ש דממני...
קמיה וקלסה ואמר אפריון נמטייה...
לר"ש יקבל מן מאמנו על דבר זה. ואית...
דממני שבור מלכא שמואל דכחמה...
דוכמי קרי ליה הכי ואין מיושב זה...
דמאי אמרוה אי להא דר"ש דממני...
אטו שמואל לא הוה ידע לה לממני...
ואי להא דאפרים ספרא אטו אי לא...

הנהרות הגר"א
[א] גבי ומגיע לעיקרו...
ואין מגיע לנפשו חז"ל...
ובני נדינים ואמרוה להא דר"ש...
קמיה וקלסה ואמר אפריון נמטייה...
לר"ש יקבל מן מאמנו על דבר זה. ואית...
דממני שבור מלכא שמואל דכחמה...
דוכמי קרי ליה הכי ואין מיושב זה...
דמאי אמרוה אי להא דר"ש דממני...
אטו שמואל לא הוה ידע לה לממני...
ואי להא דאפרים ספרא אטו אי לא...

הנהרות הגר"א
[א] גבי ומגיע לעיקרו...
ואין מגיע לנפשו חז"ל...
ובני נדינים ואמרוה להא דר"ש...
קמיה וקלסה ואמר אפריון נמטייה...
לר"ש יקבל מן מאמנו על דבר זה. ואית...
דממני שבור מלכא שמואל דכחמה...
דוכמי קרי ליה הכי ואין מיושב זה...
דמאי אמרוה אי להא דר"ש דממני...
אטו שמואל לא הוה ידע לה לממני...
ואי להא דאפרים ספרא אטו אי לא...

הדרן עלך הבית והעליה
וסליקא לה מסכת בבא מציעא

הדרן עלך הבית והעליה
וסליקא לה מסכת בבא מציעא

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת בבא מציעא והדרן עלך.
דעתן עלך מסכת בבא מציעא ודעתך עלך.
לא נתנשי מינך מסכת בבא מציעא
ולא נתנשי מינך לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאיתי:

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו
לעולם הבא. חנינא בר פפא רמי
בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי
בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא
סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר
פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך
בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל.
ונהיה בלגנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך
בית ישראל בלגנו יודעי שמך ולומדי תורתך:
מאויבי תחכמי מצותיך פי לעולם היא לך:
יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:
לעולם לא אשכח פקודיך כי כם חיותי:
ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא
שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו
משכימים והם משכימים. אנו דברי תורה
והם משכימים לדברי בטלים. אנו עמלים
והם עמלים. אנו מקבלים שחר. אנו רצים
והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא
והם רצים לבאר שחת. שאנאמר
אתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים
ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני
לסים מסכת בבא מציעא בן תעורני
להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסיים
ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל
דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל
התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד
לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי
זרעי זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכך
תנחה אותך בשבבך תשמור עליך והקיצות
היא תשיחך. כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך
שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה
עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את
עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא
עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא
לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם,
ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא
נוכרָאָה מארעא, ולאֲתָבא פולחנא דשמיא
לאֲתֵרִיָה, וימליך קודשא בריך הוא
במלכותיה ויקריה, ויצמח פרקנה ויקרב
משיחהו. בחיכוך וביומיוכוך ובחיי דכל
בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו
אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא ויתתדר ויתעלה ויתהלל שמה
דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא
ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמין
בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן,
ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון,
ועל כל מאן דעסקין באוריתא, די
באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר
ואתר, יהא להון ולכוון שלמא רבא
חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני
רויחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא
וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא
מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל
ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום
במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: